la Burxa

Periòdic de Comunicació Popular

Sants i barris veïns · 5.000 exemplars · distribució gratuïta · mensual · maig 2005 · núm. 85

Continua la lluita per la regularització

[El procés de regularització està arribant a la fi i només la meitat dels immigrants *sense papers* han presentat sol·licituds.]

[Tot i que durant el mes d'abril s'han mantingut les tancades i la vaga de fam i s'han fet moltíssimes accions al carrer, la reacció del govern a les peticions per als drets dels immigrants ha estat nul·la.]

El procés de regularització extraordinària obert des del 7 de febrer ha generat protestes per part dels immigrants, que han culminat durant el mes d'abril en tancades a diversos locals de Barcelona, l'àrea metropolitana i Terrassa.

El Centre Social Can Vies ha estat un dels punts on els immigrants s'han tancat i han dut a terme una vaga de fam durant 17 dies. En altres locals continua la vaga de fam, que ja està deixant importants seqüeles físiques. Al llarg de tot el mes les protestes s'han traslladat també al carrer, amb concentracions davant els ajuntaments, el Parlament i manifestacions pel centre de Barcelona.

[pàgina 3]

El castell de Montjuïc 'perd' la bandera espanyola

TOMB ANTIREPRESSIU

Enmig de la polèmica mediàtica sobre la cessió del castell de Montjuïc a l'Ajuntament de Barcelona i les condicions del govern espanyol per fer-la efectiva (el ministre Bono va exigir que hi continuï onejant l'ensenya espanyola "en el punt més alt"), un grup de persones va realitzar una espectacular acció el 14 d'abril passat en la qual van arriar l'*estanquera* i la van substituir per una senyera negra amb la inscripció "Absolució Franki".

[pàgina 5]

OPINIÓ

Globalització i cultura popular

La globalització neoliberal intenta deslocalitzar la cultura popular imposant un únic model. Per això, potenciar-la s'ha convertit en subversiu.

[pàgina 2]

SANTS

El desastre del Carmel fa resorgir un moviment que reclama el pas de l'AVE pel litoral

[pàgina 4]

ARREU

Sabadell es rebela contra el clan Bustos

La detenció i el maltractament per part de la policia local d'un nen de 14 anys per enganxar adhesius contra l'estil de l'alcalde ha fet esclatar el malestar incubat durant anys per la prepotència municipal.

[pàgina 11]

ENTREVISTA

Aziz, participant de la tancada de Can Vies

[pàgina 12]

parèntesi

Estil Bustos, estil tripartit

Els vençuts 1939 — *Xavier Benguerel*

La cançó — *30 anys d'Elèctrica Dharma*

[pàgines centrals]

editorial

Ni estil Bustos ni estil Clos

Que el *reality show* del regidor de Sabadell Paco Bustos fet especialment per al telenotícies va ser un desastre de credibilitat és evident, només cal veure les reaccions unànimes d'indignació. Fins i tot la consellera Tura ha dit que calia investigar l'actuació municipal, no les presumptes amenaces. És evident que Bustos no plorava per unes ridícules trucades anònimes, sinó perquè li espera un procés judicial complicadíssim com a responsable d'un cos policial que agredeix i deté il·legalment menors d'edat pel "gravíssim delicte" d'enganxar un adhesiu. Però el problema de fons és la militarització de les policies locals que els ajuntaments socialistes estan realitzant. A Barcelona tenim l'exemple de les UPAS, guàrdia pretoriana de Clos (vegeu LA BURXA 83), que en brutalitat i prepotència no ha d'envejar res als seus companys sabadellencs. Però aquí tenen la sort que les seves actuacions es perden en l'oceà metropolità i que no tenim un moviment popular fort que comprengui tota la ciutat per respondre'ls. Aquesta és la seva sort i la nostra mala sort.

Barrisants.org, un nou portal del barri

Un nou portal de notícies ha aparegut al ciberespai: barrisants.org, un portal que pretén ser la veu del barri a internet. LA BURXA i BarriSants.org hem pensat que, si el que volem és informar, el millor és treballar plegats, de manera que els projectes no només se sumin sinó que també es multipliquin. Pensem que els dos projectes es complementen: mentre que a BarriSants.org trobareu l'actualitat del barri dia a dia, LA BURXA continuarà encarregant-se dels articles de fons i reflexió.

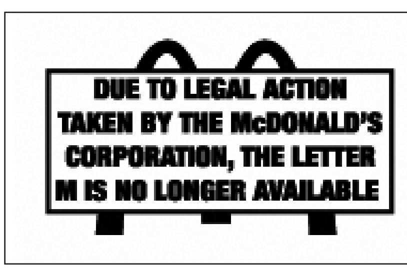
Amb aquesta nova aparició a internet esperem poder fer arribar la comunicació popular al màxim de gent possible, amb un punt de vista crític, i així poder informar del que no parlen altres mitjans i defensar així la llibertat d'expressió a internet.

opinió

Cultura popular contra globalització neoliberal

DR. FUMANTXÚ

En el món en què ens toca viure, el que mana són els calés i hi regnen el consumisme, el capitalisme i la globalització, de la qual encara no he vist res de bo, per molt que intentin vendre'm la moto. En aquest món veiem com en la *nostra* cultura popular es produeix una mena de deslocalització semblant a la de les grans empreses: tanquen empreses aquí per obrir-ne més allà, a un preu encara més barat. En la nostra cultura es tanca aquí per obrir allà (especialment als EUA), amb un model encara més uniformat i reproduït en massa, com a xurros, vaja! Això sí, després de pagar un preu a voltes no gaire just ni econòmic, i sovint encarit pels intermediaris (què passa amb el *top manta*?). Conclusió: de la cultura també se'n vol fer negoci. I, si no, recodeu el *Closinhos Brown* i el seu *Ferum de les Cultures*: cultura a

30 euros i sense que hi entri l'entrepà! És com l'etapa de la Il·lustració francesa, tot per al poble però sense el poble.

I parlant del Fòrum, per si no ho sabíeu, als catalans i catalanes ens ha tocat el rebre i a les associacions culturals i de tota mena ens han retallat per totes bandes, tant econòmicament com en infraestructures i facilitats.

Els tecnòcrates que ens governen només miren la pela i no ens posen la vida fàcil. Encara que no siguem instruments de lluita social les persones que formem part d'aquestes associacions som potencials elements subversius, els quals ens podem girar en contra seva i els interessa tenir-nos ben collats. Desitjo que amb la nostra petita lluita no acabem totes menjant patates i *macpollos* al *Burguer Kinki* com a autòmates de fira. La cultura popular és nostra i, com la llengua, és la nostra identitat. És un tema seriós!

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a l'e-mail laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c/ Jocs Florals, 42 BCN 08014) o a mà a la bústia de l'AC Arran (c/ Premià, 20).

Rossend Arús, 23

Veient que les forces obreres i camperoles subjugades temps ençà estaven arreplegantse per a finalistats obscures, el 1906 foren cridats a files nous cavallers de l'orde dels Barrets de Copa. Amb un conjur sense precedents aixecaren un fortí que va calmar els ànims. El 1909 va resistir al conjur de la vaga general i el 36, al de la revolució social. I van sortir reforçats amb un pacte segellat a Burgos. Són temps oblidats. Els flaixos de la memòria actuen com el voltatge d'una cadira elèctrica. La casa va quedar sota cura dels forjadors de cinturons de castedat que la van abandonar en mans de l'orde dels especuladors. I ells conjuren molt... però només són aprenents de bruixot que no poden controlar tots els conjurs... de moment. Per això, mentre no sellegin una nova aliança amb les forces tripartides, encara podem interposar-nos, i fer més i millors conjurs abans que l'aliança no faci massa tard! Haver acabat amb altres conjuracions abans no us donarà la victòria. Cada cop que ens cremeu aprenem més i millor per on crema el foc. I el vostre dantesc espectacle intentant dur-nos als inferns del tedi de Les Arenes fa que cap cadenat es resisteixi mentre només som fum, i esperem renéixer en un nou amagatall. Recepta per al conjur: pota de cabra, ales de rat-penat, ulls de gat i, davant del jutje, llengua viperina.

SALT DE PLENS

El ploramiques, el defensa i el panxut

QUEL NESS

Dedicat al Rocker, perquè es recuperi ben aviat

Es pot entendre que hom s'emocioni en deixar de jugar al club de la seva vida, o fins i tot en jubilarse en una empresa que l'ha explotat, poc o molt, durant 30 anys. Però fer el ploramiques davant tothom (càmeres incloses) perquè algú no tenia altra feina que amenaçar-lo telefònicament i, per tant, innocentment, frega el més absolut dels ridículs. El germaníssim Bustos (per què no s'adopta d'una vegada el gloriós fill únic com a la Xina per tal d'estalviar-nos aquest putiferi de germans, cunyats i gendres que inunda la política catalana?) va deixar caure les llàgrimes per manifestar que dimitia de dirigir la colla d'impresentables de la Brigada d'Intervenció Ràpida de la policia municipal de Sabadell, on el respecte del seus membres pels drets humans és equiparable el que sentia Hitler pels jueus.

Les imatges televisives que es van poder veure d'un uniformat panxut encalçant un adolescent semblaven la seqüència d'una pel·lícula del gras i el sec (Oliver Hardy i Stan Laurel). I seguint amb la fixació malaltissa que darrerament hi ha contra els joves de 14 anys (recordeu el cas de l'Eric), van i en detenen un per posar una enganxina amb un missatge terrorífic i insultant: "Estil Bustos? No, gràcies". Mentrestant, els fatxes de Sabadell es mouen amb total impunitat apallissant a tort i a dret qui els surti dels nassos.

Per sort hi ha qui, a part de guanyar-se molt bé la vida perseguint una pilota, sap sortir en defensa de les injustícies i els abusos habituals practicats per les forces de l'ordre (*sic*). L'Oleguer del Barça ha estat a l'alçada. Va dedicar el gol que va obrir el camí cap a la lliga, per desesperació dels molts *merengues*-anticatalans que hi ha a Sabadell, al jove detingut.

Però l'ambient enrarit de la ciutat del Vallès ja ve de lluny i els fets relatats no són sinó una conseqüència de la pràctica política de la democràcia burgesa de criminalitzar tothom que s'aparti dels seus postulats capitalistes. La paraula *antisistema* està agafant, amb el valuós ajut dels mitjans de propaganda del règim democràtic, les mateixes connotacions pejoratives que en el franquisme podien tenir els mots *comunista* o *separatista*, quan no hi ha res més democràtic que poder expressar la dissidència!

I pel que sembla la cacera dels antisistema s'està estenent. Segons un comunicat d'Alerta Solidària, durant Sant Jordi una brigada de la Guàrdia Urbana de Barcelona es va dedicar a intimidar les paredetes dels diversos col·lectius que tradicionalment es posen a la part baixa de la Rambla, tot obrint-los expedient.

Estil Bustos? No, gràcies.

la Burxa
Periòdic de Comunicació Popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimecres al CSA Can Vies (Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Bernat Costa, Toni Gonzàlez, Ivan Miró, Gemma Parera Àlvarez, Guillem Sànchez, Pau Canela, David Positiu, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Monfort, Jou, Carme, Miquel Darnés, Yol, Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta, Assemblea Can Vies, Creación Positiva, Laura, Albert Alonso, Oriol, Dr. Fumantxú, Barrisants.org, Ordint la Trama i Alba La Marina.

La mobilització pels drets dels immigrants s'intensifica

[Malgrat la flexibilització del requisit de l'empadronament, molts dels immigrants que viuen i treballen aquí es quedaran sense poder accedir a l'actual procés de regularització.]

[El govern no ha dialogat amb els tancats, i les trobades amb el Síndic de Greuges i la Generalitat no han donat resultats positius.]

GEMMA P. A. ▪ **SANTS**

Des del dia 2 d'abril centenars d'immigrants estan tancats en diversos punts de Barcelona, l'Hospitalet, Santa Coloma i Terrassa com a mesura de protesta pels obstacles que presenta la via de regularització extraordinària en vigor des del dia 7 de febrer. Gran part dels tancats continuen duent a terme una mesura tan extrema com és la vaga de fam davant la manca de reacció del govern enfront de les protestes dutes a termes fins al moment. Malgrat que des dels tancaments s'ha intentat negociar tant directament amb el govern com a través de la Generalitat i el Síndic de Greuges, la resposta ha estat nul·la.

El centre social Can Vies ha estat un dels punts on s'han concentrat immigrants, provinents del Marroc. Al voltant de 80 persones han estat tancades fins diumenge 17 d'abril en vaga de fam, fet que va comportar durant la primera setmana l'hospitalització de 10 persones. A partir del dia 17 es va decidir posar fi a la vaga de fam per tal de disposar de forces per visualitzar la lluita a l'exterior. Denuncien així una via de regularització que deixa molts fora de les possibilitats d'acollir-s'hi: "La nova llei sobre immigració no és adequada per a molta gent que viu aquí. Per exemple, hi ha gent que porta molt temps aquí, més de tres o quatre anys, i no s'han empadronat. Un primer motiu és per por a la policia. Un altre cas és, per exemple, gent que treballa al camp i no té una casa on empadronar-se. També hi ha gent que lloga una habitació i l'amo de la casa no vol fer l'empadronament". Davant d'aquestes dificultats reclamen l'eliminació del requisit de l'empadronament.

Escassa flexibilització del padró

Arran de les mobilitzacions el govern ha decidit flexibilitzar en certa mesura el requisit de l'empadronament, de manera que presentant certs documents oficials que justifiquin l'estada al país abans del 8 d'agost es podrà accedir a l'empadronament retroactiu. No obstant això, la reforma s'ha manifestat insuficient. Segons va publicar la premsa el dia 27 d'abril, un 54 % de les sol·licituds d'empadronament per omissió que ha rebut l'Ajuntament de Barcelona ha estat denegat. La flexibilització de l'empadronament no és tan àmplia com sembla, ja que molts no disposen dels documents assenyalats com a vàlids. Així ho van donar a conèixer les concentracions davant de diversos ajuntaments el dilluns 18 d'abril, el primer dia en què es concedia el padró retroactiu. El dimecres 20 d'abril la protesta es va traslladar al Districte de Sants Montjuïc, on es va formar una llarga cua d'immigrants amb pancartes, timbals i crits constants per la llibertat, la dignitat i pels drets dels immigrants.

Tancats a Can Vies. BERNAT

A part de l'empadronament, una altra de les grans dificultats amb què es troben molts immigrants per accedir a l'actual procés de regularització és presentar un contracte de treball de sis mesos. Tal com explica un dels immigrants tancats a Can Vies, "hi ha immigrants que estan treballant aquí, però els és impossible aconseguir un contracte de sis mesos. Si, fins i tot, hi ha autòctons que tenen contractes de dos mesos, tres mesos, una setmana, com pot aconseguir un immigrant un contracte de sis mesos? Demanar un contracte de sis mesos és obrir una porta a les màfies. Saps quant val un contracte? Sis mil euros, cinc mil euros... Hi ha noies immigrants que treballen al carrer, les prostitutes, com aconseguiran el contracte?".

Una lluita intensa

Diverses accions al barri de Sants han intentat estendre la lluita fora de les parets de Can Vies i donar a conèixer unes reivindicacions que han estat ignorades i desacreditades pels grans mitjans de comunicació. S'han fet paradetes informatives a la plaça de Sants, cassolades a la mateixa plaça a les nits i una cercavila que va recórrer el barri el divendres 7 d'abril.

Altres accions han fet visible al carrer la lluita pels drets dels immigrants. El dimarts 19 d'abril després d'una assemblea pública a la rambla del Raval es va fer una manifestació espontània fins a la plaça de Sant Jaume. Especialment exitosa va ser la manifestació del 24 d'abril que va recórrer amb molta energia el centre de Barcelona. La setmana següent es va participar a la manifestació del primer de maig, el May Day. També s'han sumat a la protesta els estudiants, amb tancades a la Universitat Pompeu Fabra i a la Universitat Autònoma.

Sobretot cal recordar que més de 400 immigrants continuen tancats, alguns en vaga de fam, per una regularització sense condicions: "Hi ha gent que està aquí treballant des de fa temps que no té empadronament ni contracte, o a qui han acomiadat en sortir la llei. El govern no pot donar l'esquena a tots aquests immigrants". Es preveu que la lluita continuï després del 7 de maig (últim dia per presentar les sol·licituds per a la regularització extraordinària) i s'ha fet una crida a sumar-s'hi tant als immigrants com als autòctons.

La manca de *papers* no només genera inseguretat als immigrants, sinó que precaritza les condicions laborals tant seves com dels autòctons: "La majoria de marroquins vénen aquí per obtenir feina, perquè al tercer món no hi ha drets del treballador, no hi ha seguretat social i es guanya molt poc". Però quan arriben a l'Estat espanyol, dins d'una Europa on suposadament hi ha reconeguts drets humans i socials, topen amb els obstacles que la normativa vigent en estrangeria oposa a la consecució i manteniment d'una situació legal regularitzada, fet que els porta a ser contractats en condicions extremadament precàries dins l'economia submergida. És per això que "la lluita dels immigrants és també la lluita dels treballadors d'aquí, perquè si la gent té papers treballa amb drets i no es rebaixen el salari ni les condicions laborals".

Repressió als tancaments

La presència i l'assetjament policials a la capella del CSA Can Vies ha estat constant; set persones que participaven del tancament han estat detingudes i se'ls ha iniciat un procés d'expulsió. Una d'elles, Mohammed Menni, després de passar 17 dies al centre d'internament de la Verneda i malgrat disposar d'un contracte de treball i del certificat de penals, ha estat expulsat al Marroc, juntament amb 26 persones més, cosa que contradiu la posició del govern espanyol abans de l'inici del procés de regularització extraordinària, que era no fer fora cap immigrant sense papers mentre durés aquest procés.

Concentració al Districte de Sants en demanda d'una veritable flexibilització del padró. RAQUEL

A PEU DE CARRER

DIGNIFICAR-NOS EN LA LLUITA

Aprendre de la humanitat que és aquí i ara lluitant al nostre barri pels drets universals: aquesta és l'oportunitat que el tancament de Can Vies ens està oferint.

Es podria pensar que la lluita dels immigrants és *només* pels seus drets i la seva dignitat; és cert, però les tancades ens ofereixen també (si volem escollir-ho) una oportunitat per a la gent del barri per dignificar-nos al seu costat: coneixent les històries de cada company i compartint el nerviosisme d'una detenció, la tristesa d'una expulsió, l'alegria d'una gran manifestació i el plaer de degustar un Tagine.

Els primers dies van ser complicats: la vaga de fam i els ingressos hospitalaris es combinaven amb les detencions, i la nostra *poca* experiència ens obligava a aprendre moltes coses ràpidament. Les assemblees quotidianes eren l'espai on es debatien els problemes que anaven sorgint, les propostes d'accions, la situació general de la lluita i les últimes declaracions del ministre Caldera sobre la regularització, que sempre eren rebudes amb escepticisme. La importància de les discussions i l'exigència de traduir a l'àrab i al tamazigh allargaven les reunions fins a altes hores de la nit.

Els canvis en el requisit de l'empadronament van ser rebuts amb alegria continguda i cautela evident. Per una banda, semblava que la lluita incidia en el procés de regularització però, per una altra, s'era conscient de la necessitat de mantenir-se units enfront del perill de divisió que acompanyava la notícia. El *padró per omissió* va generar esperances reals que ràpidament van xocar amb les burocràcies municipals i l'arbitrarietat en la interpretació de les condicions per accedir-hi. Alguns companys tornaven després de passar-se dues nits al ras per aconseguir un paper amb energia suficient per anar a una manifestació i no perdre l'amabilitat i el somriure.

Al llarg dels dies s'anava conformant un teixit humà de persones de procedència diversa que començaven a tenir la certesa que la lluita pels papers abans del 7 de maig segurament es perdria, però que el que ja havia començat a viure entre nosaltres podia ser una garantia de cara a les lluites de futur.

Oriol

El tèrbol navegar de la Coordinadora d'Urbanisme

ROSER BENAVENT ▪ SANTS

Fa uns mesos es va tornar a endegar la Coordinadora d'Urbanisme, ens que aplega les entitats i grups que tracten qüestions urbanístiques al barri. L'objectiu: actuar com una sola veu davant l'Administració.

S'han fet tres o quatre reunions (podeu consultar les actes a www.secretariat.org/urbanisme), i els problemes que la van portar al col·lapse fa un parell d'anys tornen a aflorar. El sector més combatiu del moviment veïnal llença propostes que, si representen un posicionament contra l'Administració, són aturades sistemàticament pel sector més moderat. Aquest darrer belluga les seves aspiracions només en ser rebuts per l'alcalde.

En la darrera reunió una proposta d'escrit que manifestava públicament que el calaix de les vies i el pla de l'estació no són resultat d'un procés participatiu sinó d'una imposició municipal va ser rebutjada amb l'excusa que "ara no és el moment".

No sembla que aquesta novament nascuda coordinadora hagi de tenir llarga vida.

El carrer Masnou no vol més multes injustes

MERITXELL SÁNCHEZ-AMAT ▪ SANTS

El carrer Masnou té dos carrils, en un aparquen cotxes i l'altre és per a la circulació de vehicles. L'estacionament permès canvia de carril cada sis mesos, però com que no està ben establert com es fa el canvi, durant unes hores els conductors no saben on aparcar: s'exposen a una multa per aparcament incorrecte o per obstaculitzar el pas de vehicles. La conseqüència és que durant unes hores la grua treballa sense parar enduent-se cotxes ben o mal estacionats. El passat 1 d'abril tocava canviar de nou de carril i una parella de veïns, farts de la situació, va aparcar el cotxe a la banda que tocava, obstaculitzant el pas. D'altres veïns i veïnes del carrer van solidaritzar-se amb ells quan va arribar la Guàrdia Urbana per multar-los.

El túnel de l'AVE fa por

MERITXELL SÁNCHEZ-AMAT ▪ SANTS

Més de 4.000 pancartes marquen el futur traçat del tren d'alta velocitat (TAV) al seu pas per Barcelona. Els balcons dels carrers Provença, València i Mallorca, per sota dels quals passarà bona part del túnel que unirà l'estació de Sants i la Sagrera, llueixen la pancarta de la Plataforma AVE pel Litoral, formada per les associacions de veïns i veïnes de l'esquerra de l'Eixample, Sagrada Família i el Clot. Aquesta plataforma proposa com a itinerari alternatiu que el TAVpassi pel Litoral. L'argument és que al Litoral el nombre d'habitatges afectats és molt inferior i les distàncies de les parets del túnel als edificis pot ser més gran (fins al triple) atesa l'amplada dels carrers. El que més temen els afectats pel traçat que creua l'Eixample són les vibracions i les esquerdes que podria produir el túnel, que estaria a una distància d'entre dos i tres metres de la paret dels edificis i a 15 o 20 metres de profunditat. El desastre del Carmel no ha fet més que esperonar un moviment que havia sorgit a principis del 2004. La FAVB considera que "s'ha fet tard" per canviar el traçat i aspira a fer altres canvis, com la profunditat dels túnels. Al principi d'abril va organitzar una reunió amb les administracions responsables i les associacions de veïns dels barris afectats. Les administracions van negar qualsevol possibilitat de modificar el traçat, però fonts de la Plataforma AVE pel Litoral asseguren que el projecte no està ni acabat ni aprovat i que el canvi de traçat només endarreriria uns mesos les obres.

Les entitats de Sants semblen absents de la lluita del TAV pel Litoral que porten altres barris. Potser el fet de dur 10 anys en lluita pel soterrament de les vies així ho fa semblar. De tota manera, la Plataforma pel Soterrament està tenint contactes amb la resta de plataformes per incorporar-se a la lluita col·lectiva ben aviat. L'argument és que el TAV només ens portarà problemes. A l'Eixample i al Clot possibles esquerdes i riscos. A Sants, a més a més calaixos, megaestacions i especulació.

Roser Benavent

Pancartes de totes les mides reclamen el pas del TAV pel litoral. MERITXELL

La plantilla i Phillips arriben a un acord per tancar Miniwatt

GUILLEM SÀNCHEZ ▪ ZONA FRANCA

Han estat dos mesos intensos d'accions i manifestacions contra el tancament de l'antiga Miniwatt (actualment Barayo). Temps durant el qual els treballadors s'han negat a acceptar indemnitzacions per liquidar l'empresa, afirmant que la seva lluita era per mantenir l'ocupació digna i contra la precarietat. Davant la negativa del Comitè d'Empresa d'acceptar qualsevol acord en aquesta línia, ja que apostava per una intervenció administrativa que permetés mantenir oberta la fàbrica, la direcció de la multinacional LG Phillips va optar per negociar directament amb les federacions del metall de CCOO i UGT, que ràpidament van posar-se d'acord per acceptar la liquidació de la planta. Així, el Comitè (amb majoria de l'esquerra de CCOO) es va trobar sobre la taula un dels millors acords oferts últimament en situacions similars: prejubilacions a partir dels 50 anys, 45 dies nets per any treballat i un plus de 36.000 euros per treballador. Plantejat a l'assemblea, aquesta decidí acceptar-lo amb només dos vots en contra. El fantasma de la retirada de l'oferta i un final on no s'aconseguís res van planar en tot moment sobre el debat. Tot i això, els dos vots en contra van ser suficients perquè el president del Comitè, Juan Montero, dimitís del seu càrrec per no signar l'acord. Fa dos mesos havia declarat a La Burxa: "Mentre quedi un treballador lluitant pel seu lloc de treball nosaltres el recolzarem". Al final van ser dos, i va complir.

El sindicalisme combatiu recolza els solidaris amb Miniwatt

GUILLEM SÀNCHEZ ▪ ZONA FRANCA

El procés judicial per desordres públics contra les vuit persones que el 22 de març van ser detingudes per una acció a la Gran Via en solidaritat amb la lluita de Miniwatt està tenint conseqüències inesperades. Ja que, si la voluntat de policia i fiscalia era penalitzar la solidaritat, estan aconseguint tot el contrari, i el moviment de suport cap a aquestes persones ha estat notable: s'han presentat al jutjat més de 500 autoinculpacions entre les quals destaquen les de l'històric sindicalista Marcelino Camacho i l'exdirigent d'Unió de Pagesos Pep Riera. Tot el món sindical alternatiu als *majoritaris* (CGT, CoBas, IAC, Intersindical, FTC) els va donar suport públic en una roda de premsa el 26 de març, i ja s'han recollit més de 400 euros mitjançant la venda de bons d'ajut.Però la mostra de solidaritat més emotiva fou el 28 de març, dia en què s'havia de celebrar el judici, quan unes 300 persones, un centenar de les quals treballadores de Miniwatt, es van concentrar a les portes dels jutjats barcelonins per demanar la lliure absolució dels encausats. Al final, però, només va poder-se celebrar, per qüestions de temps, la meitat del judici. Els acusats van reconèixer la seva participació en una concentració solidària amb Miniwatt però van negar haver ocasionat cap "desordre públic". Els policies van afirmar haver detingut els joves per "cremar pneumàtics" però van haver de reconèixer que no s'havia realitzat cap dany, que el foc era molt petit i que el trànsit s'havia normalitzat molt ràpidament.

L'acció de la bandera coincideix amb el final del Tomb Antirepressiu

GUILLEM SÀNCHEZ ▪ SANTS

Aquesta acció va ser reivindicada pel Tomb Antirepressiu en solidaritat amb en Francesc Argemí, un jove egarenc condemnat a dos anys i sis mesos de presó per ultratge a la bandera espanyola que oneja a l'Ajuntament de Terrassa. Els serveis de seguretat del castell van trigar més de mitja hora en adonar-se del canvi, tot i el nombrós grup de periodistes que no paraven de fotografiar i filmar la bandera. Finalment va haver de pujar un responsable de Capitania Militar expressament a tornar a restituir l'espanyola. L'objectiu va ser escollit, segons el comunicat reivindicatiu, pel fet de ser el castell de Montjuïc el "millor símbol de la repressió en aquest país (...). Des d'aquí es va bombardejar Barcelona quan la ciutat es va sublevar contra les quintes al segle XIX, aquí es van empresonar i torturar els militants obrers i anarquistes fins al primer terç del segle XX, aquí es va afusellar els lluitadors antifeixistes, Lluís Companys entre d'altres, després de 1939". Casualment va coincidir amb el final del Tomb Antirepressiu. Aquesta iniciativa que durant dos mesos ha creuat pobles i barris per denunciar la repressió contra els moviments socials i les retallades de llibertats (per Sants va passar el 4 i el 5 de març) es va cloure amb una manifestació el 16 d'abril pel centre de Barcelona que va sumar unes 500 persones. Al final de la marxa es va cremar una espectacular falla de cinc metres d'alçada que representava un mosso d'esquadra.

Manifestació del Tomb Antirepressiu a Barcelona. TONI

La Quinkalla espera data de desallotjament

ALBERT ALONSO ▪ SANTS

La casa okupada al carrer Masnou, coneguda popularment com La Quinkalla, té una amenaça ferma de desallotjament des del passat quatre d'abril després que el jutge del Jutjat d'Instrucció núm. 31 notifiqués als ocupants de l'immoble que tenien dos dies per abandonar-lo. El cas està actualment aturat després que els habitants de La Quinkalla hagin interposat un recurs contra la notificació del jutge.

La decisió judicial ha sorprès els ocupants de la casa, ja que consideren que el jutge ha canviat "per sorpresa" la línia que havia seguit en tot el procés. Cal recordar que fa un any havia decidit arxivar el cas després de denegar al propietari la via penal per resoldre el conflicte a causa de l'estat d'abandonament de l'immoble. El jutge va al·legar llavors falta de legitimitat de l'anterior propietària per demanar el desallotjament atès que aquesta ja havia venut l'edifici a la constructora Integral de Aparcamientos SA, i va recalcar que els ocupants ja hi vivien quan aquests van comprar la casa.

Davant d'això, els actuals propietaris van interposar un recurs per reobrir el cas, fet que van aconseguir fa quatre mesos quan l'Audiència Provincial va decidir reobrir-lo perquè es practiquessin les diligències necessàries per demostrar l'estat d'abandonament real (comprovar els contractes de llum i aigua, fer declarar l'autoinculpada...) abans de poder arxivar-lo definitivament.

En l'actualitat aquests tràmits no s'han realitzat, i això preocupa els ocupants, ja que veuen l'actual propietari de l'immoble com el responsable d'aquest canvi d'actitud del jutge que instrueix el cas. Aquest tipus de pressions no són noves, ja que el març de l'any passat la constructora Integral de Aparcamientos SA va utilitzar uns pinxos per fer fora els ocupants de la casa. En aquella ocasió, però, la fermesa que van mostrar els habitants de l'immoble va fer desistir la constructora de les seves tèrboles intencions.

En qualsevol cas, els ocupants no són gaire optimistes, i creuen que el jutge no els acceptarà el recurs i que fixarà un dia per executar el desallotjament de l'edifici. A més, cal afegir que el desallotjament també afectarà dos veïns més i un fuster que té el local als baixos de l'immoble i amb un contracte de lloguer de per vida. Els okupes consideren que un cop expulsats ells del seu domicili els actuals propietaris de l'edifici forçaran la sortida de la resta de veïns mitjançant tècniques d'assetjament. Els joves denuncien que les indemnitzacions que ofereix el propietari de l'edifici a aquests altres veïns són "vergonyoses".

La Quinkalla és una casa okupada per un grup de joves des de fa més d'un any i mig. Després de molta feina de rehabilitació i molts mesos de treball van convertir un edifici abandonat en una llar on poder viure, i és aquest el motiu principal que impulsa els ocupants a defensar un espai que han fet possible gràcies als seus esforços. Per això adverteixen que "no marxaran" i que defensaran l'espai on viuen col·lectivament. De moment ja han repartit cartells i banderoles entre alguns veïns del barri perquè els donin suport i avisen tot el veïnat que estigui atent a les properes notícies i convocatòries que es puguin succeir amb vista al possible desallotjament.

PINZELLADES

Cap a quarts de 10 del vespre del dilluns 18 d'abril, els veïns de la presó Model van sentir com durant un quart d'hora els interns del centre picaven a les reixes de les cel·les i feien crits com "llibertat" (els altres no es van poder entendre). Les organitzacions properes als presos amb qui ens hem posat en contacte no tenien més informació sobre els fets.

L'Espai Obert és un centre social del Poble Sec tancat arran de les pressions municipals sobre els propietaris del local perquè no renovessin el contracte de lloguer. El projecte, però, no ha mort i els seus promotors ja han trobat un espai al carrer Violant d'Hongria. De moment estan realitzant les obres d'adequació de l'espai i fan una crida al veïnat per sumar-s'hi, tant econòmicament, fent-se'n soci, com personalment implicant-s'hi .

J. T., el cambrer de l'Associació Cultural Arran que va ser denunciat per la Guàrdia Urbana per "menyspreu a l'autoritat" ha estat condemnat en un judici de faltes a pagar 120 euros, la pena mínima prevista. La jutgessa no va considerar els testimonis que van assegurar que l'acusat es va limitar a demanar la identificació a uns policies que anaven de paisà i que van actuar de forma prepotent, i es va limitar a creure's la versió policial.

El diumenge 1 de maig al voltant de 100 persones es van aplegar a la plaça Osca per gaudir d'una arrossada convocada pel sindicat independentista Intersindical CSC. Durant l'acte es va presentar el manifest del 1r de maig contra les deslocalitzacions a càrrec d'Isabel Pallarès, secretària general de l'organització. El mateix dia, prop de 500 persones van assistir a un acte convocat a les Cotxeres pel sindicat anarquista CNT, on es van poder visitar diverses parades i que va culminar amb la degustació d'un àpat popular.

Mima't

Hola burxaires! Aquest mes us parlarem d'una tècnica concreta de massatge, el quiromassatge, i dels seus beneficis sobre l'organisme. El quiromassatge és una de les més innovadores tendències de massatge sorgides al nostre país a mitjan segle XX, i de les més emprades actualment. Creat pel doctor naturista V.L. Ferrándiz, es basa en una combinació de mètodes anteriors (alemanys, suïssos i orientals) es fonamenta en tècniques realitzades només amb les mans del terapeuta (quiro=mà). Principalment utilitza els amassaments i les percussions i, secundàriament, friccions, pessics, pressions, mobilitzacions, vibracions, estiraments, etc. S'usa per tractar contractures musculars, lumbàlgies, dorsàlgies, escoliosi, cifosi, torticoli, tiretes, esquinços crònics, trencaments fibrilars, epicondilitis, varius, cel·lulitis, artrosi, osteoporosi, cefalees, estrenyiment, fibromiàlgies, entre d'altres.

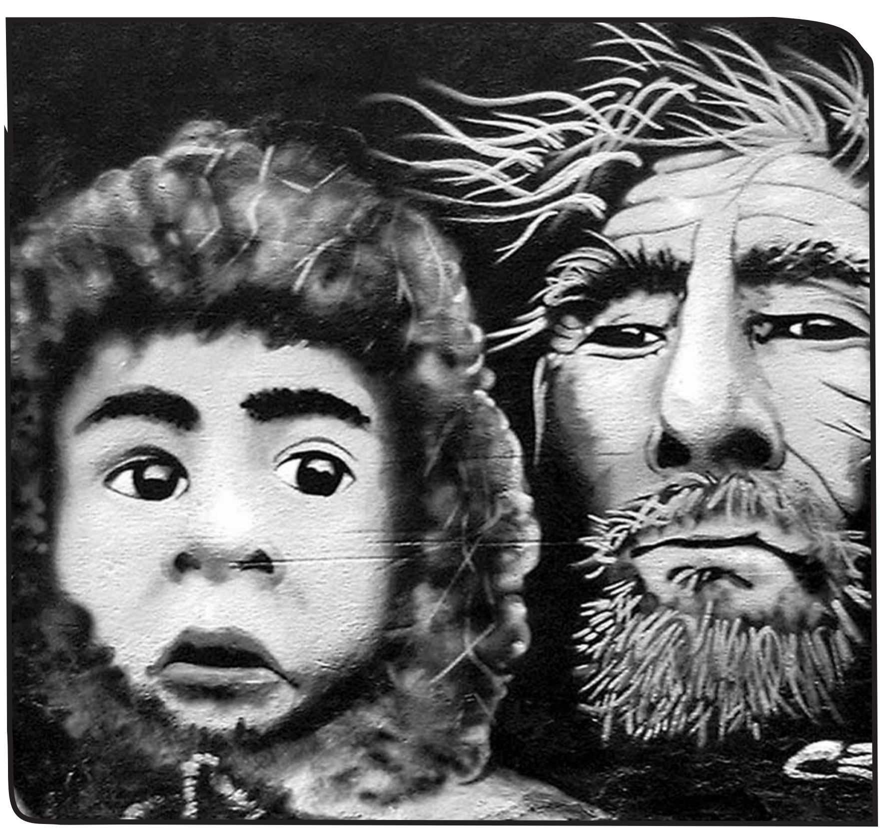
Els efectes beneficiosos del quiromassatge en l'organisme són diversos:

- **Circulació sanguínia**: produeix una compressió sobre les venes de manera que hi accelera la circulació de sang i en neteja les parets. A més, el nombre de glòbuls vermells després d'un massatge augmenta.
- **Circulació limfàtica**: el naixement dels vasos limfàtics està a nivell cutani, raó per la qual el massatge accelera i estimula la funció limfàtica d'eliminació de toxines i drenatge.
- **Sistema nerviós**: el massatge actua sobre les contractures musculars reflexes derivades de processos mecànics o psicològics. El contacte amb els receptors nerviosos de la pell estimula una resposta de contracció o relaxació segons la maniobra que s'executi. A més, el massatge incrementa la fabricació d'endorfines al cos, que tenen un efecte antiinflamatori i analgèsic.
- **Sistema muscular**: ajuda a netejar les toxines del metabolisme muscular, a donar més elasticitat al múscul i a descontracturar-lo.
- **Teixit adipós:** disminueix l'acumulació de greix i de toxines perquè accelera la circulació sanguínia i limfàtica. Així mateix, ajuda a la reabsorció dels líquids intersticials, millorant la cel·lulitis.
- **Metabolisme general**: l'accelera augmentant la filtració renal, l'eliminació de nitrogen, clorur de sodi i fòsfor inorgànic, i facilita el buidat de l'intestí gros en ajudar a un correcte peristaltisme.
- **Psicologia**: relaxació, afectivitat, confiança, desestrès, estimulació, etc., són efectes psicològics que tenen resultats psicosomàtics positius.

LES PARETS PARLEN

Pintada a Sants, a l'Hamsa

LA CANÇÓ

Contra el fusell, un somriure

Contra la rutina, la poesia.
Contra el realisme, la utopia.
Contra el fusell, un somriure.
Contra el racisme, fraternitat.
Contra la fam, solidaritat.
Contra l'imperialisme, humanisme.
Contra el militarisme, objecció.
Contra la intolerància, estimació.
Contra la tortura, els drets humans.

Companyia Elèctrica Dharma

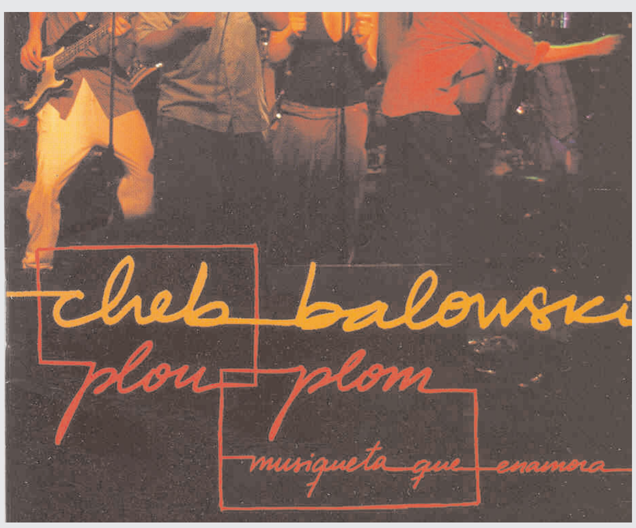
Música

Plou plom. Musiqueta que enamora

Cheb Balowski
Kasba Musik

El tercer treball dels barcelonins Cheb Balowski no és més que la consagració d'una gran banda. Segurament una de les bandes més senceres del panorama musical actual. La riquesa musical de les seves composicions, combinada amb la barreja de sons i la seguretat i l'autenticitat de la veu d'en Yacine, fan d'aquestes 13 cançons un treball difícil de superar, de veritat. *Plou plom*... és un disc d'allò més complet perquè no hi ha cap cançó que sigui millor que l'altra. Simplement totes són rodones. La música de Cheb Balowski és la mateixa que podem sentir a una terrassa d'Ankara, al desert algerià o a qualsevol platja de Tunísia. De vacances? No. Influència i complicitat mediterrània. La imminent gira dels Balowski els portarà, entre molts altres llocs, fins a Jordània. Per alguna cosa serà, no?

Cheb Baposi

Llibre

El vençuts 1939

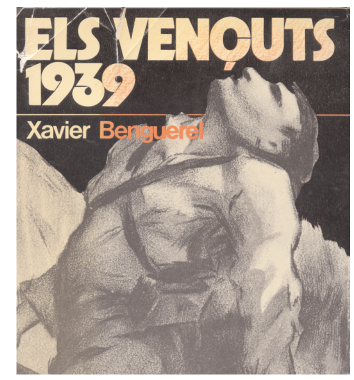
Xavier Benguerel

Hi ha llibres dels quals tothom ha sentit a parlar i hi ha llibres que quan una els llegeix pensa: Com és que fins ara no n'havia sabut res? Això passa amb *Els vençuts 1939*, de Xavier Benguerel, publicat el 1970. Aquesta obra, escrita en dues parts, és un mosaic de les experiències dels refugiats catalans que, en caure Catalunya en mans de les tropes franquistes, van fugir cap a França. Derrotats, sense cap més possessió que la roba que duien, els van rebre la gana, la humiliació i camps de concentració com els de Saint Cyprien, Argelers i Set Fonts.

Amb una prosa neta i un lèxic ric, Benguerel ens endinsa en la tragèdia de tot un poble a partir de les experiències d'uns pocs. Tragèdia triple, la dels refugiats: a la derrota de la guerra es va sumar l'aniquilament dels camps de concentració i a això es va afegir l'oblit en què va caure la seva història. Durant la dictadura només es va parlar dels vençuts per enfonsar-los i en arribar la democràcia el silenci s'ha mantingut amb l'excusa de no reobrir velles ferides.

Però això va passar als nostres avis i àvies, no fa tants anys.Va ser la civilitzada França de l'*égalité-liberté-fraternité* qui els va tancar com a criminals i no els va procurar les mínimes condicions per viure, permetent una mortaldat encara avui difícil de calcular. *El vençuts 1939* és un homenatge a la memòria de tots aquells que van perdre la confiança, les esperances i la vida als camps francesos i un crit dirigit a tots nosaltres perquè no oblidem.

Meritxell Sánchez-Amat

Curiositat lingüística

Un tomb pel diccionari

Si diem calés als diners és perquè a la moneda de coure se l'anomenava caló... I era així per oposició al parnó, tal i com es deia la moneda de plata... Perquè caló significa negre en la llengua gitana (caló), i parnó, blanc (d'on ve el mot castellà parné).

Subscriu-te a la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i ajudar econòmicament al seu manteniment.
Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment.
Així que ja saps.

Nom______________________
Cognoms______________________
Carrer i número______________________
Codi Postal__________ Població______________
Telèfon______________ DNI______________

Subscripció anual per rebre LA BURXA 9 euros ☐ (1500Ptes)	Col·laboració anual amb LA BURXA 18 euros ☐ (3000ptes)	Aportacions voluntàries a LA BURXA ☐ _______euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc______________________
Adreça______________________
Població______________________
Nom del titular______________________
CODI ENTITAT ☐☐☐☐
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data_________ Signatura

D'ON VENIM

Primavera

Es diu que la primavera és una bona època per a les revolucions. No crec que sigui perquè ja s'acosta la caloreta, pot ser que no sigui més que una frase feta. Però el que no pot deixar de cridar l'atenció és una primavera molt especial, la del 68.

Aquell any, joves proletaris de les dues bandes del mur van començar a posar en dubte l'*statu quo* amb què les potències guanyadores de la II Guerra Mundial havien dividit al món. La seva era una nova generació de militants revolucionaris, que no havien patit la guerra ni havien viscut l'horror nazifeixista ni, per tant, acceptaven el pacte de coexistència pacífica que capitalisme i *socialisme real* havien assolit.

A banda i altra del teló d'acer es lluitava per un canvi radical de la vida quotidiana, la distribució de la riquesa i l'autogestió de l'organització social. Per, aquest sí, un socialisme real, però no de realista sinó de realment socialista.

El final d'aquest insolent desafiament a l'ordre munidal és prou conegut: repressió, empresonaments i morts; la república autoritària a França i la invasió estrangera a Txecoslovàquia. L'imeprialisme funcionava igual tingués el color que tingués. Però el seu exemple encengué arreu del món el que sovint s'ha anomenat el *segon assalt proletari a la societat de classes* (el primer hauria estat durant els anys convulsos posteriors a la Revolució Soviètica). Durant 15 anys els moviments populars i insurrecionals s'anaren reproduint país rere país i van portar les exigències socials a una profunditat, una potència i una universalitat com és possible que no hagi passat en cap altre moment de la història.

La tercera primavera de l'any fou a la tardor. A l'octubre centenars d'estudiants mexicans foren massacrats per exigir el mateix que els seus companys europeus. Però ja se sap que al *tercer món* la realitat és més real.

GUILLEM SÀNCHEZ

Barrisants.org: un nou projecte de comunicació popular

[El 22 d'abril es presentava, després de setmanes d'esforços, el nou portal de notícies de Sants i barris veïns, barrisants.org. Es complien així les il·lusions d'un grup de joves inquiets amb la realitat que els envolta i que veien molt necessari el naixement d'un nou mitjà d'àmbit local capaç d'aglutinar totes les notícies que generen els moviments socials sobretot del barri però també de la resta de la ciutat.]

BARRISANTS.ORG

Trencar amb el pensament únic, obrir nous espais transversals, no jeràrquics, i no depenents de la publicitat o de les institucions, són algunes raons que van fer germinar aquest nou projecte. Creiem que a internet existia un buit informatiu, exceptuant la web de LA BURXA, i ens vam posar a treballar per donar resposta a aquesta situació. Internet és un mitjà de comunicació que té unes característiques específiques (interactivitat, immediatesa, difusió massiva, facilitats per crear mitjans interactius...) que fan imprescindible l'existència d'un portal de notícies com Barrisants.org.

El projecte de fer una pàgina web com aquesta va començar a gestar-se fa uns mesos, i després d'un període de reflexió va néixer l'Assemblea de Sants-Antifa.org, primer nom provisional que va tenir el portal. Aquest col·lectiu, constituït per una assemblea oberta horitzontal i autogestionada, va néixer per fer realitat el nou projecte i coordinar totes les tasques que s'han de fer a la pàgina web.

BarriSants.org vol ser una eina al servei dels moviments socials de base que treballen a Sants, i també està obert a tot el veïnat. L'objectiu del portal no és només difondre les lluites que duen a terme els moviments socials, també és el d'informar de tot el que succeeix al barri des d'un punt de vista crític i compromès amb les necessitats de les persones que l'habiten.

La construcció (i sobretot la filosofia del portal) permeten als seus usuaris omplir-lo de contingut. S'ha buscat un model híbrid entre la publicació oberta que caracteritza portals com Indymedia i el sistema que fan servir els grans portals de notícies, on només hi poden publicar notícies els seus redactors. Les notícies i els actes enviats al calendari de BarriSants.org les reben els redactors, que les distribueixen a les diferents seccions i en fan la correcció estilística i ortogràfica si és necessari, i separen el que són notícies del que no. Per aquesta tasca es disposa d'un elevat nombre d'administradors, que s'encarreguen de garantir que les notícies apareguin al més aviat possible.

Els usuaris poden debatre o aportar informació sobre les notícies a sota d'aquestes de manera instantània, i d'aquí poc temps podran enviar fotografies i documents al portal, que també pretén oferir serveis com un mercat d'intercanvi de segona mà i correus electrònics (elteunom@barrisants.org) als veïns i col·lectius que ho desitgin. El portal també ofereix un servei d'allotjament de pàgines web gratuït per a les entitats del barri afins a la nostra línia editorial.

Sants compta amb un altre mitjà de comunicació popular com és LA BURXA, publicació mensual de referència per a molts veïns del barri. Tant LA BURXA com BarriSants.org comparteixen un espai i uns objectius comuns. Això va motivar un període de reflexió per les dues parts que va desembocar en la integració del portal a LA BURXA. Això implica que ara tant el portal web com el diari comparteixen redacció, notícies i mitjans per agilitzar i dinamitzar ambdues publicacions i, sobretot, per unir esforços i donar un nou impuls a la comunicació popular del barri de Sants. La integració amb LA BURXA és un pas més per convertir BarriSants.org en el portal de referència per al veïnat santsenc i per fer-nos un lloc en l'opinió pública. Som conscients que per aconseguir tot això cal treballar durament, però creiem fermament en el projecte i tenim la il·lusió que cal per afrontar aquest nou repte. El nou portal, per descomptat, no estaria complet sense la participació activa del veïnat i les entitats del barri, que esperem que el faran seu i l'ompliran de contingut.

EL RACÓ DEL CASAL

Estil PSC? No, gràcies!

Recentment, ha sortit a la llum el conflicte existent a Sabadell entre l'Ajuntament i la ciutadania propera a l'esquerra alternativa agrupada a l'entorn del Moviment Popular per Sabadell (MPS). La gota que ha fet vessar el got ha estat l'emmanillament d'un noi de 14 anys per part d'agents de la policia local pel *crim* d'enganxar un adhesiu contra "l'estil Bustos", que és l'alcalde de la ciutat. Aquest és només un dels episodi d'un llarg historial carregat d'agressions feixistes, desallotjaments, assetjament laboral als funcionaris de l'ajuntament, càrregues policials als bars dels espais alternatius, etc.

Algú ho ha catalogat com a *estil Bustos* però, com si de l'Escola de les Amèriques es tractés, és un model en expansió a la resta de ciutats governades per l'*esquerra progressista* que desallotja cases i centres socials okupats, que il·legalitza mà d'obra immigrada en nombre de milers, que apallissa joves per ser presumptes activistes i que intimida les parades de material alternatiu a la Rambla de Barcelona la Diada del 23 d'abril.

Personatges com Jordi Hereu, Bustos, Xavier Casas, Corbacho i tants d'altres s'han forjat en una mateixa acadèmia, amb un estil depurat, on tot si val per acabar amb la dissidència, sabent que per la dreta ningú es queixa i que per l'equerra els tenen lligats de mans i peus amb pactes del Tinell i succeses conselleries.

Cal desemmascarar aquells que des de posicions classiques de dretes diuen treballar pel progrés, però alhora denunciar aquells que amb la seva complicitat no ho impedeixen.

CASAL INDEPENDENTISTA

ESPAI DE SEXUALITATS

Sobre coses concretes entorn de la masturbació

Aquesta vegada ha estat la repetida petició d'una lectora habitual d'aquesta secció i el sopar de dones que es realitza cada mes al barri de sants el que ha marcat el tema de la columna: la masturbació. I específicament "coses concretes sobre la masturbació".

I ens posem a buscar coses concretes i... comencem pels diccionaris. Segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (per cert, que avorrit i quina poca gràcia!), diem *masturbació* a "estimular els òrgans sexuals (d'algú) per provocar-li un orgasme sense coit". O sigui, parla de la masturbació com a substitució, visió concreta però reduccionista. Decidides a concretar més, anem al diccionari de la RAE, que ens diu que la masturbació és "l'estimulació dels òrgans genitals o zones erògenes amb la mà o altres per proporcionar plaer sexual". Això ja és més interessant...

La masturbació en si mateixa és un fi perquè es tracta de gaudir. És un acte meravellós de plaer cap a una mateixa sense cap altre ritme, expectativa ni necessitat que la d'una mateixa. És un conjunt de pràctiques i sensacions per donar-nos plaer, a través del nostre cos o a través d'un altre.

No hem d'entendre únicament la masturbació com donar-nos plaer amb la mà o el dit... Masturbar-se és produir-se plaer amb tot el cos. La qüestió és no tenir pressa, tenir-ne ganes i permetre-s'ho. Podem masturbar-nos a la dutxa amb el raig de l'aigua, amb els productes de l'hort, amb la mà molt lubricada lliscant pel genolls i arribant fins als dits dels peus... Continuarà...

CREACIÓN POSITIVA

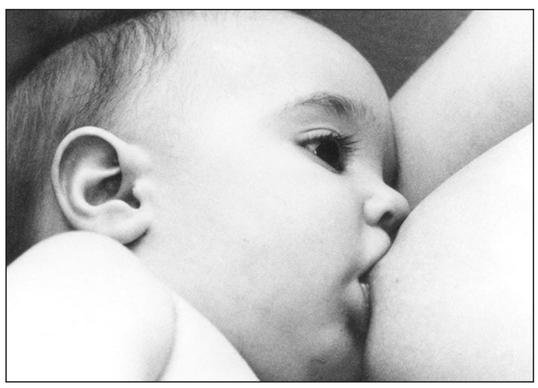
En defensa de la lactància materna

Després d'uns anys de recessió, la lactància materna està vivint un ressorgiment gràcies al moviment internacional que li dóna suport i fa força enfront de les pressions de les multinacionals de l'alimentació infantil i les llets maternitzades.

ALBA LA MARINA

Les mares del districte de Sants-Montjuïc que volen alletar els seus fills ja disposen d'un lloc on reunir-se i trobar el suport tècnic i emocional necessari. Des de la tardor funciona Alba La Marina, un nou grup de suport a la lactància materna al nostre districte. El grup Alba La Marina fa reunions tots els dimarts a la tarda en les quals les mares poden plantejar dubtes, compartir experiències i, sobretot, informació adequada en un ambient acollidor. Tot això supervisat per les assessores de lactància, que són mares amb experiència i que han rebut una formació específica.

Aquest grup, que pretén complementar l'atenció que ofereixen els serveis de salut, forma part de l'Associació Alba Lactància Materna, una ONG dedicada a oferir informació i suport a aquelles mares que volen alletar els seus fills. El funcionament d'aquesta associació de suport es basa en reunions periòdiques on s'ofereix un espai de relació i es proporcionen els coneixements tècnics necessaris i el suport emocional per aconseguir iniciar i mantenir una lactància natural amb èxit. Les reunions són obertes a tothom i gratuïtes. Les dues assessores de lactància que coordinen i orienten el grup són mares experimentades que han alletat els seus fills i que, a més, han seguit una formació específica.

Tres històries amb final feliç

L'Alícia va començar a tenir problemes per alletar el seu fill Marc als pocs dies del naixement, quan li va pujar la llet i el nen no podia agafar-se al pit. Una amiga li va parlar dels grups de suport a la lactància i va contactar amb Alba. Després d'unes primeres orientacions per telèfon de l'assessora de lactància de guàrdia, va assistir al grup d'Alba La Marina. L'Alícia va explicar els seus dubtes i va conèixer les dificultats d'altres mares. Li van ensenyar diverses posicions per donar el pit a en Marc, ja que l'Alícia només li sabia donar estirada que és com ho havia après a la clínica. S'hi va sentir tan a gust i va aprendre tant, que ha continuat assistint al grup de suport molts dimarts. Més endavant al grup també li van explicar com fer-s'ho per extreure's llet i congelar-la i poder continuar amb la lactància materna quan ella tornés a treballar.

La Marta va començar a tenir unes clivelles molt doloroses als mugrons al segon dia d'iniciar la lactància i el seu fill no augmentava de pes. A l'hospital només van saber-li recomanar l'ús de mugroneres, cosa que li va empitjorar les clivelles i li va inhibir la producció de llet. Al cap de 15 dies, amb un fill de baix pes i una forta depressió, el pediatre li va donar biberó de llet maternitzada per alimentar en Joan. Llavors va contactar amb Alba, on li van corregir la posició per donar el pit i li van explicar un munt de coses que no sabia sobre alletament. Va començar a assistir cada setmana a un grup de suport on va trobar tot el que necessitava: la informació adequada i el suport psicològic que tant necessitava en aquells moments delicats. Després de quatre mesos va poder tornar a alletar sense biberons complementaris en Joan, que cada dia estava més feliç.

L'Eva tenia moltes pressions familiars per deixar la lactància quan va començar a treballar i, a més, se sentia molt culpable per haver-se de separar del seu fill. Les companyes i assessores del grup de suport van ajudar-la a trobar les forces i els arguments per fer front a la nova situació.

Associació Alba Lactància Materna

L'Associació Alba Lactància Materna va néixer al 1992 amb la finalitat d'oferir informació i suport a aquelles mares que volen alletar els seus fills, de defensar els seus drets i de protegir i promoure la lactància materna a través d'iniciatives de sensibilització i normalització. Per això Alba també treballa per fomentar la participació activa de les dones en tots els àmbits de la societat i desenvolupa projectes per facilitar la conciliació de la vida familiar i laboral, i la coparticipació en la criança dels fills, sense que les dones hagin de renunciar al seu dret a alletar.

Aquesta associació té tres línies de treball principals: el suport directe a mares (amb reunions i atenció telefònica, per correu electrònic i personalment); els recursos d'informació (dossiers, web, xerrades i una guia de lactància) i activitats per a la difusió social de la lactància. Alba col·labora amb altres organitzacions nacionals i internacionals.

Contacte:
Grup de suport a la lactància materna Alba La Marina
Dimarts de 17 a 19 hores al
Centre Cívic La Cadena
Mare de Déu del Port, 397
08038 Barcelona
Responsables de grup: Eva Galindo i Anna Lluch (690 144 500)
alba@grupslactancia.org
www.albalactanciamaterna.org

LA BORDETA, MON AMOUR

La casa dels amos

Els últims dies del mes d'abril hi ha hagut llargues cues d'immigrants a la Casa del Mig del parc de l'Espanya Industrial per demanar el padró oficial que acrediti que porten el temps que marca la llei d'estrangeria dins de l'actual procés de regularització.

Aquest fet i el lloc on es produeix té un gran simbolisme. De l'antic vapor que fou l'actual parc queden dues cases en peu que pertanyien a les dependències de la fàbrica. Un era l'antiga guarderia on les obreres deixaven els seus fills mentre treballaven, i a l'altra, l'actual Casa del Mig, hi havia les dependències administratives i el despatx de l'amo de la fàbrica quan es dignava a *treballar.*

Tots sabem les lamentables condicions laborals dels obrers del segle XIX. També ens podem imaginar unes cues davant la mateixa casa, la casa dels amos, el dia que cobraven el frugal salari o, si més no, el dia que anaven a demanar feina. Eren gent arribada del món rural, amb ganes de millorar les seves condicions de vida o, senzillament, fugint de la misèria, amb jornades de sol a sol per fer de mà d'obra de la incipient revolució industrial de la llavors vila de Sants.

Els anys han passat, ja no som al segle XIX ni al XX, i la fàbrica ja no hi és però torna a haver-hi cues a la Casa del Mig. Són persones de diverses procedències que han deixat darrere seu famílies a la recerca de millors condicions de vida i que tornen a fugir de la misèria. Ara tornen a fer cua a la Casa del Mig, la casa dels amos, per trobar el paper que els permetrà deixar de ser carn de canó de treballs precaris.

No deixa de ser curiós que es repeteixin situacions similars amb denominadors comuns que ens condueixen a la conclusió que racisme i classisme són dos fenòmens idèntics. Els propietaris, i els seus amics, de la Casa del Mig, la casa dels amos, sempre es consideren per damunt d'altres persones i es creuen amb el dret de poder decidir per altres. No saben, no volen saber, que tots els homes i dones tenim els mateixos drets i que cap persona és il·legal.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

DE GOLS REIVINDICATIUS...

Oleguer Presas dedica al seu primer gol a un noi detingut per enganxar un adhesiu que feia referència a l'alcalde Bustos

Sabotatges a les zones verdes

Les zones verdes d'estacionament preferent per a residents es van posar en marxa a Ciutat Vella i a l'Eixample el dilluns 2 de maig. La reacció ciutadana va ser immediata i es van sabotejar bona part dels parquímetres. L'alt preu que han de pagar els no residents (2,70 euros l'hora) ha provocat que les places buides s'hagin multiplicat. El fet que la mesura no hagi estat acompanyada d'un augment del servei del transport públic ha aixecat moltes crítiques.

Parcs i Jardins, privatitzada

El passat diumenge dia 17 d'abril, els treballadors de Parcs i Jardins van fer una aparició a la Festa de la Primavera que organitzava l'Ajuntament de Barcelona al parc de la Ciutadella. En l'acte, de caràcter informatiu, es van repartir globus negres i es recollien signatures contra la privatització de Parcs i Jardins sota el lema "No a la privatització de Parcs i Jardins. Defensem el verd públic". Posteriorment, un grup d'uns 50 jardiners/es van manifestar la seva indignació amb les intencions de l'Ajuntament de convertir l'Institut Municipal de Parcs i Jardins en una entitat pública empresarial seguint tot el recorregut que van fer l'alcalde Clos i Imma Mayol, la presidenta de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins.

Manifestació a Barcelona contra l'intent de desaforament de l'alcalde de ciutat de Mèxic

LAURA I JORDINA ▪ **BARCELONA**

Moment de la manifestació a Barcelona. JORDINA

La manifestació que aplegà més d'un milió de persones a la ciutat de Mèxic el passat 24 d'abril va mostrar l'enorme descontentament del país pels darrers successos en la política mexicana, així com també ho van fer les nombroses manifestacions arreu del món, entre les quals la de Barcelona.

L'intent de desaforament de l'alcalde de Mèxic D.F., Andrés Manuel López Obrador, van desencadenar aquestes protestes, que finalment van aconseguir que Vicente Fox paralitzés el procés en destituir el Procurador General, el fiscal responsable del desaforament.

López Obrador pertany a l'esquerrà Partit de la Revolució Democràtica, i des que el 2000 aconseguí l'alcaldia, ha anat guanyant suport popular, i l'ha fet decidir-se a optar per la presidència. Però amb la denúncia presentada pel partit del govern (Partit d'Acció Nacional, PAN) i el Partit Revolucionari Institucional (PRI), que formen majoria a la Cambra de Diputats, la seva presència a les llistes per la presidència corria perill per motius legals.

La marxa pels carrers de Barcelona descriu perfectament el que desperta aquesta situació: es va dur a terme el funeral de la democràcia, amb la seva caixa de morts, les flors i la bandera mexicana cobrint-la. Durant l'acte es van llegir diversos escrits de protesta, i també un comunicat del subcomandant Marcos, i quan una veu s'alçà per començar a enterrar la democràcia, tots van cridar que no, i la democràcia ressuscità. Amb aquest acte queda ben pal·lès que els manifestants no surten a defensar un polític, que d'altra banda alguns titllen de populista, sinó que surten defensar les darreres restes de democràcia que estan sent atacades.

Trobada zapatista a Nou Barris

Moment d'una xerrada de les Jornades. JORDINA

JORDINA ▪ **NOU BARRIS**

El 10 d'abril es commemorava la mort de Zapata, ara fa 86 anys, per la qual cosa el Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista va triar aquesta data per celebrar una trobada o, com diuen els zapatistes, un *caracol*. Aquesta és la manera d'anomenar el lloc d'encontre amb la societat civil. I en això es van convertir la masia de la Guineueta durant tres dies, per recordar que "Zapata vive, la lucha sigue". Xerrades diverses van dur els assistents a reflexionar sobre l'estat del moviment zapatista a Mèxic i sobre la lluita i la resistència en general. A més, hi van assistir alguns col·lectius catalans que estan en contacte amb els zapatistes i que van explicar la seva visió del moviment.

El País Valencià torna a sortir al carrer pel 25 d'abril

Acció a la manifestació del 30 d'abril a València. MERITXELL

MERITXELL S.A. ▪ **PAÍS VALENCIÀ**

Els carrers del centre de València van omplir-se un altre cop amb motiu de la Diada del 25 d'abril. El dissabte 30 d'abril, sota el lema "Per la dignitat del País Valencià", al voltant de 20.000 persones van manifestar-se en un ambient festiu acompanyat del so de les dolçaines. Per primer cop, hi van assistir representants de tots els partits polítics excepte el Partit Popular. Durant el recorregut, es van fer pintades a seus bancàries i esvan llençar tomàquets a l'ajuntament. Al final, Maulets va oferir un concert-furgoneta amb l'actuació de Titot i Carles Belda.

Al vespre, Obrint Pas va encapçalar el concert en homenatge a Ovidi Montllor que va comptar amb la participació d'una quinzena d'artistes.

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de La Burxa volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Sabadell, un descontentament que ve de lluny

Els últims dies la ciutat de Sabadell s'ha vist sacsejada per una sèrie de fets i reaccions socials i polítiques que l'han col·locat a l'ull de l'huracà de l'actualitat mediàtica. La mobilització social i la dimissió de Paco Bustos, germà de l'alcalde Manuel Bustos, com a responsable de la Policia Municipal després d'haver denunciat una presumpta amenaça n'han estat el nucli principal.

ORDINT LA TRAMA ▪ **SABADELL**

Tots els mitjans de comunicació, nacionals i estatals, van començar a desplegar la maquinària informativa quan trascendí la detenció d'un jove de 14 anys veí de Sabadell per part de la Policia Municipal per haver enganxat una adhesiu de la campanya ciutadana "Estil Bustos? No, gràcies". Mentre la versió policial sosté que el jove desobeí l'alto i es resistí i agredí l'agent armat, fonts properes al detingut ho neguen categòricament i es recolzen en les declaracions de tres veïns de la zona on es produïren els fets que van veure estupefactes els fets: "El policia perseguí al noi amb la motocicleta. Semblava molt espantat i cridava a algun veí perquè el socorrés. Quan el policia arribà on era el noi llançà la motocicleta a terra i començà a insultar-lo i a amençarlo dient literalment que si es movia el mataria", afirma una veïna. "Jo vaig veure-ho tot perfectament. La versió policial no té ni cap ni peus perquè l'únic que féu empentes i maltractà al noi a l'hora d'emmanillar-lo fou l'agent de la policia."

Després de ser detingut, el jove fou interrogat a comissariasense possibilitat de parlar amb la seva família ni de ser assistit per un lletrat. Durant l'hora que el menor va estar sol a les dependències policials l'agent que l'havia detingut l'amenaçà i l'insultà amb cinc agents més. En arribar el seu pare no li van deixar veure el noi fins que no va mantenir una reunió amb Paco Bustos. El pare explica: "Em va intentar convèncer que no posés denúncia i que allò era un incident sense importància, una criaturada. En dir-li que posaria denúncia em van comunicar que enviarien la declaració a la fiscalia i que ells decidirien". Sis hores després de la detenció i un cop van haver declarat davant la Policia Nacional, el jove va ser deixat en llibertat sota càrrecs de "desobediència i resistència a l'autoritat".

Antecedents

La situació de crispació que ha acabat amb la dimissió de Bustos ve de lluny. Aquest mateix mes s'han presentat en societat més de 900 firmes de personalitats de l'àmbit cultural, artístic i del moviment associatiu de la ciutat que exigeixen un canvi en les polítiques i en el tarannà consistorial. Segons els signants del manifest ciutadà "la idea de presentar un llistat de greuges i un conjunt de propostes constructives per a la ciutat feia temps que s'estava treballant des de molts àmbits no institucionals, però podríem situar-ne l'embrió en els fets del bar Bemba".

El 27 de setembre de 2003, 11 joves de Sabadell i comarca foren detinguts i passaren la nit en dependències policials després que la recentement creada Brigada d'Intervenció Ràpida de la Policia Municipal s'estrenés en les seves funcions carregant contra el jovent que es concentrava al voltant de l'esmentat bar. La Brigada fou auspiciada sota el pretext de combatre la violència de signe neonazi a la ciutat. El resultat de l'actuació fou una manifestació sota el lema "Prou violència institucional, absolució detinguts" i la imputació del regidor del PSC Paco Bustos i el cap del mateix partit a Sabadell, Josep Ayuso, en el procés judicial obert també contra els 11 joves.

A partir d'aquest fet es començà a gestar el discurs consistorial que ha reaparegut amb força aquests últims dies: Hi ha una part del jovent sabadellenc crític que és violent, que s'està "batasunitzant" i que utilitza la "kale borroka" per "imposar els seus criteris polítics". A més, s'arrossega l'Entesa per Sabadell i especialment la CUP en aquesta espiral criminalitzadora.

Pancarta de la campanya del veïnat contra la política municipal. ORDINT LA TRAMA

Detencions arbitràries

El 23 de febrer de 2004 suposà un punt d'inflexió en el conflicte: una baralla al centre de la ciutat, després d'un cap de setmana replet d'agressions feixistes, entre assistents a una festa de carnestoltes i militants del partit nacionalsocialista Moviment Social Republicà acabà amb la detenció de cinc joves de la localitat, dos dels quals ni tan sols eren a la ciutat la nit dels incidents. Les detencions van ser practicades per la Brigada Provincial de la Policia Nacional amb agents de paisà que es van personar a casa dels detinguts al voltant de les set del matí.

El 2004 va ser un any durant el qual el moviment okupa va prendre cada cop més rellevància política a Sabadell. Nombroses ocupacions van posar de manifest l'existència d'un gran nombre d'espais buits a la ciutat a mercè de l'ús especulatiu, així com la manca d'alternatives institucionals. Segons Maria J. P., membre de l'Assemblea d'Okupes, "d'exemples de repressió a aquest col·lectiu no ens en falten, però podríem destacar-ne dos: la negativa a intervenir de la Policia Municipal quan aquesta va ser requerida per okupes i veïns agredits per membres d'Enderrocs Sabadell durant un intent il·legal (sense ordre judicial) d'enderrocament de la casa El Palauet, i l'intent de desallotjament de L'Alhambra per part de la Policia Municipal, sense ordre de desallotjament ni denúncia del propietari i amb el resultat de dos joves atesos per contusions. Tot i el testimoni d'una trentena de veïns i dels bombers (que van ser requerits per l'actuació il·legal), Paco Bustos torna a tancar files davant l'agressió i es limita a obrir un expedient intern d'investigació.

... A TARGETA VERMELLA DIRECTA

La família Bustos segueix amb el seu estil feudal al capdavant de l'alcaldia de Sabadell.

Festassa a Sagrada Família

Durant els tres últims caps de setmana d'abril, la Sagrada Família va estar de festa major. Durant uns dies, el barri va deixar de ser una àrea turística plena d'autocars i va esdevenir un espai de convivència i germanor veïnal. La Festassa, que agrupa, entre d'altres, esplais i caus del barri i l'Ateneu Popular de l'Eixample, va organitzar diferents activitats adreçades a tots els públics: sopar popular, torneig de futbol, concerts, xerrades, correfoc i activitats infantils, amb els punts àlgids del concert de Pirat's Sound Sistema i el correfoc de La Cabrònica del Nord.

Amb papers i sense contra la precarietat

Aquest any la manifestació del May Day, que es va celebrar el diumenge 1 de maig a la tarda pel centre de Barcelona, va aplegar un bon nombre de persones. El May Day és el nom que rep la cita que pretén recuperar el Primer de Maig contra la precarietat i que es convoca en una quinzena de països euopeus. Enguany, cal destacar una elevada participació d'immigrants en demanda per la regularització sense condicions i la formació d' una aliança de gent amb papers i sense papers contra la precarització de la vida. Amb motiu de la manifestació hi va haver una gran presència policial i es van arribar a detenir set persones que s'hi dirigien.

Aziz

Participant de la tancada d'immigrants de Can Vies. Membre de Cornellà sense Fronteres i de l'Assemblea per la Regularització Sense Condicions

"Després del procés de regularització moltes persones seguiran en la marginació i l'explotació"

Des de la tancada del centre social Can Vies, Aziz, que va venir fa un any i mig del Marroc, està participant en la lluita per una regularització sense condicions, davant d'una via de regularització que deixa molts sense la possibilitat d'acollir-s'hi.

GEMMA P. A. • **SANTS**

Quines són les dificultats amb què es troba un immigrant sense papers?
Tots tenim el mateix problema, amb papers o sense: estem obligats a treballar en sectors on no treballen els autòctons com la construcció, la neteja i la propaganda, on hi ha molta precarietat. La majoria dels marroquins, per exemple, treballen a la construcció. S'aixequen a les cinc del matí, treballen nou o deu hores i no tenen ni temps de descansar, ni de llegir, ni d'aprendre la llengua. No són condicions per a una integració mínima. Des de l'Assemblea per la Regularització Sense Condicions intentem sensibilitzar aquesta gent; encara que tinguin papers la situació no canviarà i són també éssers humans, tenen dret a viure amb igualtat. En general, es viu una situació crítica, sobretot els *sense papers*, és molt difícil viure dignament. Després d'anys de legislació d'estrangeria del PP hi ha acumulació d'immigrants sense papers. Al mes de juny de 2004 vam entrar a la catedral, i el govern ens va desallotjar amb l'ús de la força. A partir d'aquesta acció s'ha iniciat el procés de regularització, que és totalment insuficient. Moltes persones no aconseguiran res, seguiran en la marginació i l'explotació. Per això hem decidit fer els tancaments.

Com s'ha desenvolupat el procés de negociació amb el govern?
Hem demanat diàleg amb el govern central i l'han rebutjat. Hem parlat amb el Síndic de Greuges però ens ha dit que no té poder per canviar les coses, tot i que com a defensor del poble hauria de defensar les persones que patim marginació. També ens hem reunit amb el govern català, però no ha servit per res. Ens ha dit que està preocupat per les persones que estan en vaga de fam, però no aporta cap solució.

Ara que s'està arribant al final del procés de regularització, com valores els resultats?
Fins ara el número de persones que sol·licita la regularització és de 400.000, però en realitat a Espanya hi ha un milió d'immigrants sense papers. El govern manté així l'explotació d'aquestes persones. Diu que vol eliminar l'economia submergida, però en realitat així no l'eliminarà. La manera d'eliminar l'economia submergida és donar a les persones els seus drets perquè es puguin defensar. Si la gent té dret de treball i de residència buscarà una feina digna i no acceptarà l'explotació. Però aquest procés l'únic que fa és deixar-nos en mans dels empresaris que ens exploten i xuclen la sang.

Com valores la flexibilització del requisit de l'empadronament?
És un xantatge. El govern s'ha vist sota pressió davant unes peticions legítimes. Per trencar amb aquesta lluita està fent canvis que són totalment insuficients. Està demanant proves alternatives per aconseguir el padró per omissió. Aquí a Catalunya això no canvia res, sobretot en el punt de la tarjeta sanitària, ja que sense padró no es pot aconseguir la targeta sanitària. Una altra prova és l'ordre d'expulsió, però pocs la tenen, ja que les persones *sense papers* estan amagades, intenten no trobar-se amb la policia. A més, nosaltres no només lluitem pel certificat d'empadronament, sinó per papers per a tothom, tot ésser humà necessita drets per viure, i no ser tractat com un objecte o una màquina. La llei d'estrangeria està creant dues ciutadanies, una ciutadania amb pocs o cap dret i una ciutadania amb una mica més de drets.

Per part dels mitjans de comunicació s'ha silenciat bastant la vostra lluita i fins i tot s'ha arribat a desacreditar...
Els mitjans de comunicació estan en mans del poder i el govern no té la voluntat d'arreglar el problema dels papers; intenta dividir els immigrants, dialogant amb associacions *amigues* o creades pel govern mateix. També hi ha organitzacions que estan en contra de les tancades, o que han patit pressions per part del govern per no recolzar-nos, com ara Càritas. També hi ha sindicats com CCOO i UGT que han negociat el procés de regularització i que ara estan convençuts que el procés no ha donat els resultats esperats, però no ofereixen cap alternativa ni reivindiquen les lluites. Tenim un aïllament total, amb l'excepció d'associacions de Sants, gent de les esglésies, estudiants de l'Autònoma i la Pompeu, però és un recolzament limitat. Nosaltres tenim la perspectiva d'unir-nos amb altres moviments, com el moviment antiguerra, feminista, etc. per treballar per un canvi global.

Quina imatge donen del procés els mitjans del teu país?
Els mitjans de comunicació del Marroc intenten portar més fluxos de migració a Espanya. Les televisions mostren les cues a la Seguretat Social i al consolat del Marroc per tal que sembli que a Espanya s'està regularitzant. No es mostren els problemes que tenim, l'explotació o el racisme, sinó que es dóna la imatge contrària. Espanya i el Marroc utilitzen la immigració per pressionar-se mutuament. Però les víctimes són sempre les persones immigrades. La comunitat que pateix més l'expulsió aquí són els marroquins.

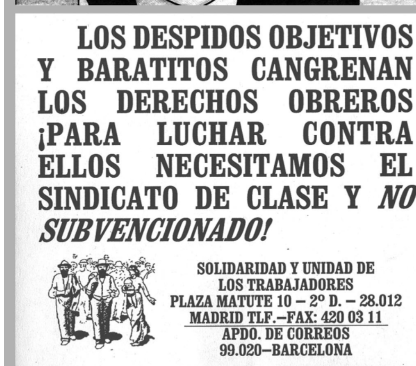
Fins i tot en ple procés de regularització s'està expulsant gent...
El govern va dir que durant el procés no hi hauria expulsions però ha demostrat el contrari. Està intentant fer fracassar la lluita i generar por entre els immigrants. Aquí a Can Vies hem tingut la policia sempre a la plaça de Sants per detenir gent quan sortíem. I moltes de les persones que han estat detingudes no han tornat als tancaments, per por a la policia. El govern ha dit que a partir d'ara ordenarà la immigració, cosa que pot significar detencions, expulsions o deixar els immigrants en l'explotació i la marginació totals.

Com es planteja la lluita a partir del 7 de maig?
Ara estem negociant, discutint entre nosaltres i intentant buscar més locals. Tenim el compromís de seguir amb la lluita.

ENGANXINES POLITICOSOCIALS

1r de maig

ACTIVITATS

Divendres 6
20 h: Massa Crítica, a la plaça dels Països Catalans.

XII iversari Castellers de Sants
Dissabte 7 19 h: vigília de l'aniversari, a la Gran via de Carles III amb travesssera de les Corts.
Diumenge 8 12 h: XII aniversari de la colla dels Castellers de Sants, a la plaça Bonet i Muixí.

8è aniversari de Can Vies
Abans cremàvem esglésies, ara les okupem
Divendres 6 Cercaquintos
Dissabte 7 Concert de Pirat's Sound Sistema + Fenómenos + Catiuska, a la plaça Bonet i Muixí
Diumenge 8 Okupa Xampions Lig+ tarda de cine
Dimarts 10 Cafeta d'aniversari
Dijous 12 Documental de testimonis del 36 + xerrada
Dissabte 14 Pintada de mural + dinar d'aniversari

Cinema Rebel
Dijous 19
19.30 h. La Quarta guerra mundial, al les Cotxeres de Sants

2n Fes-te al carrer
Dissabte 21 Cercavila + correfoc infantil + espectacle de foc 25 anys de Diables de Sants, al parc de l'Espanya Industrial
Diumenge 22 Matinades + cursa de dracs + jornada castellera + dinar popular

Jornades contra la precarietat
Divendres 27 Concert Pirat's Sound Sistema + Ràbia Positiva, a la plaça d'Osca
Dissabte 28 Matí: pintada de mural + futbol precari + paella popular, a la plaça d'Osca
Tarda: xerrada sobre conflictes laborals + pel·lícula *Recursos Humanos* al CIS.

Diumenge 29
13h. Vermouth presentació del nou disc de Ràbia Positiva, a Can Vies

ADRECES

Can Vies
c/ Jocs Florals, 42

CS de Sants
c/ Olzinelles, 30

Casal Independentista
c/ Premià, 31

Espai Obert
c/ Blasco de Garay, 2

AC Arran
c/ Premià, 20